

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/191/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200551
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200551.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobkyne: W., bytom I., zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Füzérom, so sídlom M. R. Štefánika 1256/22, Trebišov, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, Komenského 52, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2014/010352 zo dňa 31.03.2014, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/62/2014-28 zo dňa 28.05.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/62/2014-28 zo dňa 28. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zmenil výrok rozhodnutia vydaného v prvom stupni stavebným úradom Obce Nový Ruskov č. 304/346/2013-14 zo dňa 03.01.2014 tak, že návrh žalobkyne byť účastníkom kolaudačného konania na novostavbu rodinného domu pre stavebníka V., Z., G., ukončeného rozhodnutím stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012, zamietol. Zároveň krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o preskúmanie kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012 zastavil.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetom súdneho prieskumu je v danom prípade rozhodnutie žalovaného a stavebného úradu Obce Nový Ruskov, ktorými bol zamietnutý návrh žalobkyne byť účastníčkou kolaudačného konania na novostavbu domu pre stavebníka V., ktoré bolo ukončené rozhodnutím stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012.

Týmto kolaudačným konaním stavebný úrad povolil stavebníkovi užívanie stavby „novostavba rodinného domu postavená na pozemku parcela č. 105/2 evidovaná podľa registra C KN v katastrálnom území Veľký Ruskov. Žalobkyňa sa domáhala byť účastníčkou konania tvrdiac, že stavebník nedodržel odstupové vzdialenosti od jej pozemku tak, ako to vyplývalo z projektovej dokumentácie. Svoje právo byť účastníčkou kolaudačného konania žalobkyňa opierala o § 78 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), podľa ktorého mal stavebný úrad pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia postupovať.

Krajský súd dôvodil, že okruh účastníkov kolaudačného konania upravuje stavebný zákon v § 78 ods. 1. Vlastník susedného pozemku podľa tohto ustanovenia nemá postavenie účastníka kolaudačného konania. Podľa ustanovenia § 78 ods. 2 stavebného zákona, z ktorého svoje účastníctvo v kolaudačnom konaní odvodzovala žalobkyňa, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať, avšak len v prípade, ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením. Krajský súd poukázal na to, že z obsahu administratívneho spisu, ani zo samotného kolaudačného rozhodnutia nevyplýva, že by sa takéto konanie uskutočnilo, t.j. stavebný úrad by zlúčil s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby. Naopak, z obsahu kolaudačného rozhodnutia podľa názoru krajského súdu vyplýva, že stavba bola uskutočnená podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a že boli dodržané podmienky určené v územnom a stavebnom rozhodnutí.

Ďalej krajský súd uviedol, že žalovaný na podnet žalobkyne na preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu mimo odvolacieho konania preskúmal spisový materiál týkajúci sa veci a vykonal aj miestne šetrenie, na ktorom boli premerané reálne vzdialenosti medzi rodinnými domami. Týmto šetrením neboli zistené také odchýlky, pre ktoré by bolo dôvodné zrušiť podnetom napadnuté kolaudačné rozhodnutie, prípadne aby bolo začaté akékoľvek iné konanie podľa ustanovení stavebného zákona.

K časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012, krajský súd uviedol, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná osobou na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti kolaudačného rozhodnutia a navyše žalobou napadla prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Krajský súd teda konanie o preskúmanie kolaudačného rozhodnutia zastavil, pretože žalobu podala neoprávnená osoba a smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyňi, ktorá v konaní úspech nemala, právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby najvyšší súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že v kolaudačnom rozhodnutí sú uvedené nepravdivé údaje. Dôvodila, že pravdivosť jej tvrdení a nepravdivosť tvrdení žalovaného nikto objektívne nepreveril. Zdôraznila, že miestne šetrenie, ktoré vykonal žalovaný dňa 20.03.2013, bolo vykonané bez jej prítomnosti a bez toho, aby o tom bola upovedomená. Mala za to, že v zápisnici z tohto šetrenia sú uvedené nepravdivé údaje, a to vzdialenosti medzi nehnuteľnosťami, keďže tieto vzdialenosti sú v skutočnosti úplne iné. Podľa žalobkyne v priebehu predmetnej výstavby došlo k zmene oproti dokumentácii overenej v stavebnom konaní, pretože stavebník nedodržel určené postupy od jej parcely. Zastávala názor, že stavebný úrad nesprávne zamerlal odstup od jej stavby a stavby suseda (stavebníka). Krajský súd mal pochybiť, keď nevykonal ďalšie dokazovanie - znalcom, ktorý by zistil vzdialenosť medzi nehnuteľnosťami, čím by sa zistilo, že táto vzdialenosť nie je v súlade s vydaným stavebným povolením. Uviedla, že stavebný úrad by bol povinný v zmysle § 88a stavebného zákona začať konanie z vlastného podnetu, lebo stavba bola postavená v rozpore so stavebným povolením a následne by bol povinný postupovať v zmysle § 78 ods. 2 stavebného zákona, čím by sa stala účastníčkou stavebného konania. Zhrnula, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, svoje rozhodnutie založil na nepravdivých tvrdeniach žalovaného a nepravdivých listinných dôkazoch predložených žalovaným. Záverom tiež namietala neúplnosť spisového materiálu predloženého správnym orgánom, a to z dôvodu, že sa v ňom nachádzajú fotokópie listín.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.10.2017 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 16.10.2012 vydal stavebný úrad Obce Nový Ruskov kolaudačné rozhodnutie pod č. 223/314/2012, ktorým povolil užívanie stavby „Novostavba rodinného domu“, postavenej na pozemku parc. č. 105/2 evidovanej podľa registra „C“ KN v katastrálnom území Veľký Ruskov, pre stavebníka V., bytom Z., G.. V odôvodnení tohto rozhodnutia stavebný úrad uviedol, že navrhovateľ V. podal dňa 26.09.2012 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na uvedenú stavbu, pre realizáciu ktorej bolo vydané stavebné povolenie Obcou Nový Ruskov č. 321/245/2010 zo dňa 20.10.2010. Stavebný úrad preskúmal návrh spolu s miestnym zisťovaním, ktoré sa konalo dňa 16.10.2012. K stavbe sa vyjadrili dotknuté orgány verejnej správy, ktorých stanoviská neboli záporné ani protichodné. Ďalej bolo v odôvodnení uvedeného rozhodnutia konštatované, že stavba bola uskutočnená podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a že boli dodržané podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Uvedené kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2012. Listom zo dňa 06.12.2012, označeným ako „odvolanie“, žalobkyňa napadla uvedené kolaudačné rozhodnutie zo dňa 16.10.2012 a žiadala ho zrušiť. Zároveň dňa 19.02.2013 žalobkyňa doručila Obvodnému úradu Košice, odboru výstavby a bytovej politiky (právny predchodca žalovaného) podnet na preskúmanie predmetného kolaudačného rozhodnutia zo dňa 16.10.2012 mimo odvolacieho konania, na ktorý jej bolo listom zo dňa 21.03.2013 pod č. ObU-KE-OVBP2-2013/00251 oznámené, že rozhodnutie stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012 sa ponecháva v platnosti. Po uložení povinnosti

konať a rozhodnúť o podanom návrhu žalobkyne (list označený ako „odvolanie“) zo strany Krajského súdu v Košiciach v uznesení č. k. 1Sp/23/2013-29 zo dňa 12.09.2013 vydal stavebný úrad Obce Nový Ruskov dňa 03.01.2014 rozhodnutie č. 304/346/2013-14, ktorým rozhodol, že žalobkyňa nie je účastníčkou kolaudačného konania týkajúceho sa vyššie uvedenej stavby. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu nebol zistený dôvod, pre ktorý by žalobkyňa mohla byť ukrátená na svojich právach. Po odvolaní žalobkyne, ktorého argumentačným základom boli žalobné dôvody, vydal žalovaný rozhodnutie č. OU-KE-OVBP2-2014/010352 zo dňa 31.03.2014, ktorým zmenil výrok rozhodnutia vydaného v prvom stupni pod č. 304/346/2013-14 zo dňa 03.01.2014 tak, že „návrh W. byť účastníkom kolaudačného konania na novostavbu rodinného domu pre stavebníka V., Z., G., ukončením rozhodnutím stavebného úradu Obce Nový Ruskov č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012 zamieta“. Súčasne žalovaný doplnil odôvodnenie rozhodnutia vydaného v prvom stupni. Poukázal pritom na ustanovenia § 78 ods. 1 stavebného zákona a § 14 ods. 1 správneho poriadku a predovšetkým dôvodil, že žalobkyňa sa v čase prebiehajúceho kolaudačného konania zákonným spôsobom nedomáhala byť účastníkom konania.

Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Podľa § 78 ods. 2 stavebného zákona ak stavebný úrad zlučí s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

Podľa § 82 ods. 1 stavebného zákona kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 správneho poriadku účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní doplnia nasledovné:

Krajský súd vo svojom rozhodnutí presvedčivo, logicky a v dostatočnom rozsahu vysvetlil, čo ho viedlo k prijatému záveru, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Krajský súd jasným a zrozumiteľným spôsobom a správne vysvetlil, aký je okruh účastníkov kolaudačného konania vymedzený v ustanovení § 78 ods. 1 stavebného zákona a prečo nie je možné žalobkyňu do tohto okruhu účastníkov kolaudačného konania zaradiť. Taktiež, že v danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 78 ods. 2 stavebného zákona, z ktorého žalobkyňa odvodzovala svoje právo byť účastníčkou predmetného kolaudačného konania. Najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že z obsahu administratívneho spisu, ani zo samotného kolaudačného rozhodnutia nevyplýva, že by sa konanie podľa § 78 ods. 2 stavebného zákona uskutočnilo, t.j., že by stavebný úrad zlučil s

kolaudačným konaním konanie o zmene stavby. Navyše v tomto prípade bolo kolaudačné konanie právoplatne skončené a v jeho priebehu sa žalobkyňa svojich práv žiadnym zákonom predpísaným spôsobom nedomáhala. Keďže stavebný úrad Obce Nový Ruskov pred vydaním kolaudačného rozhodnutia č. 223/314/2012 zo dňa 16.10.2012 vykonal miestne zisťovanie a nezistil, že by predmetná stavba bola postavená v rozpore s vydaným stavebným povolením, nebol dôvod ani na konanie o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a stavebného zákona tak, ako na to poukazuje žalobkyňa. Najvyšší súd po nahliadnutí do predloženého spisového materiálu správnych orgánov nepovažuje za relevantnú ani odvolaciu námietku žalobkyne týkajúcu sa nekompletnosti spisového materiálu správnych orgánov z dôvodu v ňom obsiahnutých kópií listín. Predložený spisový materiál správnych orgánov totiž obsahuje všetky listiny týkajúce sa predmetného konania, aj keď niektoré vo forme fotokópie, a preto ho odvolací súd považuje za kompletný.

Najvyšší súd konštatuje, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správneho orgánu a námietkami žalobcu. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom podaného odvolania, nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.